

Lâu nay tôi không viết blog, không comment vì tôi sợ. Tôi nghe đồn có những người bên làm bên an ninh nói rằng đang thực hiện những công việc trên rất quy tắc để tìm ra đâu viết tông tích của những blogger “có vấn đề” để có cách xử lý thích đáng. Tôi thực sự sợ, có lẽ là tôi hèn nhất. Những hôm nay tôi muốn viết, tôi buồn cười vì viết, tôi không gì thích để tâm trạng của mình lúc này, những tôi cảm nhận rõ ràng một sự thôi thúc phải nói ra những gì mình suy nghĩ cho những người khác. Sự thôi thúc đó đến từ đâu tôi cũng không chắc, những tình hình là tôi vẫn cứ run sợ khi post bài này, tôi không phải là người dũng cảm, những tôi thấy mình cần làm điều đó. Và tôi cũng chắc có lẽ này để viết, để nói ra những sự thật, blog là nơi duy nhất xã hội này người ta có thể nói thật, còn lẽ để là một cuộc sống đời sống và chính mình và mọi người.

Tôi đã gần 50 tuổi, đang làm cho một viện nghiên cứu của Nhà nước, đã được 15 năm tuổi Đảng. Thực lòng là tôi đã nghĩ đến việc ra khỏi Đảng những tôi không dám thực hiện, tôi không thể can đảm và mạnh mẽ để chấp nhận một cách kiên quyết mà hoàn toàn mà tôi không tin vào nó. Mà bỏ Đảng thì còn cách bỏ cấp quan. Đã suy nghĩ rất nhiều cách mà sinh khác những vẫn không thấy cái nào là được. Các con tôi phải còn vài năm nữa mới có thể đi học được. Những hai vợ chồng cũng có hai con trai. Riêng tôi phải năm để thêm vài công trình nghiên cứu, chia ra cũng được khoảng 30-40 triệu đồng. Cái này chính là bằng lòng mà cấp trên ban phát vì nghiên cứu cho có, xong cho vào túi, chứ ý là viết theo ý muốn cấp trên rồi họ đi để khen nhau mấy câu, thôi là xong. Giàu thì chứ ý là các sự việc vì để tài nào các sự việc cũng có tên để chia tiền dù cũng làm gì, có khi cũng cũng những cái tên để tài. Còn chứ a kỳ những thực quy định mua sắm khác. Nói chung là nếu lên để để phòng thì không phải lo tiền bạc, người ta cúng cho mình. Do vậy mà trong nhà bỏ những ta để đá giành giật nhau ghê lắm, vào Đảng cũng chứ ý lên để để chứ cao hơn. Nói thật là ngày xưa tôi vào Đảng cũng vì để để chứ, những không nghĩ rằng những chứ mới là cái bắt buộc sự để, muốn ngồi lên để để đòi hỏi phải nhiều thứ thu nhập, và phải biết luồn cúi thật giỏi, chứ để để khác mà không bỏ cấp rồi. Mà cứ 2 cái này tôi để để, có lúc thấy phải làm những làm cũng không để để yêu cầu. Chuyên viên như tôi (dù là để để xếp vào ngạch cao cấp) bây giờ toàn phải nói viết, nói để để một cách mà chứ biết phải làm sao. Giờ mới thấy mình hèn những đã muộn. Tôi an ủi trấn an mình “mười sinh mà, thôi đành vậy...”

Những người Đảng viên như tôi bây giờ chiếm đa số tuyệt đối trong Đảng, đến 95%. Hơn tháng 4 năm ngoái, tôi được để để một viện nghiên cứu của Viện Nghiên cứu Dân Luận Xã hội, đây là tài liệu chính thực nghiên cứu theo yêu cầu của Bộ Chính Trị. Qua đó nói rõ rằng Đảng viên bây giờ để để chán nản và bi quan, không còn tin vào để để chứ nghĩa Cộng Sản và học thuyết Mác Lê-Nin nữa, Đảng viên chứ ý vào sự để để của Đảng. Những bây giờ Đảng đã không còn để để nữa, đang đi vào ngõ cụt. Hơn hết những Đảng viên như tôi bây giờ để để mong muốn một sự thay đổi, những họ lẽ sự thay đổi. Lý do quan trọng nhất là họ sợ trở thù những lịch sử đã từng xảy ra, những Đảng đã từng làm, họ nghe thấy sự hung hăng và cấp đoạn của các Việt Kiều qua các biên giới tình chứ để để người trong nước qua làm họ sợ. Rồi khi tuyên truyền của Đảng cũng tăng thêm để để đó, nếu bỏ là Đảng viên, đi học sinh hoạt Đảng thì sợ nghe thấy những lẽ lẽ như báo chí những, nào là các thực lòng thù địch, nào là sự không để để rồi chung với Đảng viên, âm mưu diệt biên hòa mình có thể một nước v.v..

Những cái làm xói mòn niềm tin Đảng như là tham nhũng và để để quy định thì Đảng chứ có một biên pháp hi vọng nào ngăn chặn, nếu không muốn nói là Đảng phải duy trì nó để sống và để cai trị quản chức. Cấp quan tôi và nhiều người khác suốt ngày bàn tán về việc ông Lê Thanh

Hồi đã chỉ ra cớ trăm tờ đấng đấng hời lẽ cho nhợng vớ y viên B Chính Tr vào TpHCM để xem xét việc cách chức ông ta vì dính đấng vớ PCI. Giờ ông ta tuyên bố vớ i đám đàn em kinh tài là vớ ng nhợn bàn thờ ch vì không nhợng thờ, Thế Thế đấng còn nhợn cớ a ông ta mớ y triu đô la nớ a. Giờ là lúc ông ta ra sớ c vớ vết và tởo đấng u kiển cho các đàn em kinh tài vớ vết đấng bù lờ i nhợng gị đã phớ i chỉ ra đấng chớ y cho ông y. Nhợng chuyển này giờ đây tởn tởi nhợ mớ t sớ tở y u, chớ ng có gì đáng ngợc nhiên.

Tôi đang đấng trớ c mớ t trớ ng thái chớng chớnh, giờ a nhợng lờ a chớ n không đấng dàng: theo hiển trớ ng và thói xớ u cớ a xã hợi đấng sớ ng đấng dàng hợc thay đấng đấng không theo nó, hay tham gia vào nhợng sớ thay đấng i cớ a ngợ i khác làm xã hợi tở t hợ n. Tôi muển 2 cái sau nhợng nhiu lờ n đã không vớ t qua đấng c chính mình. Hàng ngày tôi bớ buớ c phớ i hợ c và thớ c hành theo gớ i ng và đấng đấng HCM nhợng toàn là nhợng gì đấng đấng giớ và ngợ y quân tở. Tôi là ngợ i luôn kính trớ ng Chớ Trớ ch HCM ngay cớ khi đã đấng đấng nhợng mớ t trái cớ a Bác. Tôi giờ thái đấng đó vì tôi cho rớ ng Bác là mớ t con ngợ i. Nhợng cách mà Đấng đang tuyên truyển vớ hình nhợ và đấng đấng cớ a Bác, bớ t mớ i ngợ i hợ c tở m gớ i ng cớ a Bác là cách mà ngợ i ta thớ ng làm đấng ca ngợ i nhợng vớ giáo chớ các tôn giáo. Thớ t đáng buớ n là nhợng đấng u nhợ vớ y chớ ng nhợng không làm tôn lên hình nhợ cớ a Bác mà ngợ c lờ i, vì Bác không có nhợng đấng u cớ n thiế t cớ a mớ t giáo chớ tôn giáo. Thớ i buớ i bây giờ không còn là nhợng thờ kớ trớ c, thông tin quá nhiu, nhanh và đấng kiển chớ ng thì không thờ tở ra nhợng myth đấng đấng lòng tin cớ a mớ i ngợ i đấng c. Tôn giáo đấng c tở ra tở các myth vớ n là nhợng hiu biế t sai lờ m, có thớ là đấng trá nhợng lờ i mang ý nghĩa huyển thoớ i, thớ n thoớ i. Ngợ i ta đang làm cho hình nhợ Bác ngày càng trớ nên méo mó và đấng trá.

Gờ n đây tôi bớ t đấng u tin đấng vào nhợng gì vô hình nhợ là đấng nhợ nhợ, sớ phớ n, vớ n nớ c,.. .. Không tìm thớ y căn cớ khoa hợ c nào, nhợng có lờ niển tin là tâm linh, không phớ i biển chớ ng khoa hợ c. Do vớ y, tôi cũng hy vớ ng nhợ nhiu ngợ i dân đang hy vớ ng, hợ n thiêng sông núi sớ phù hợ cho vớ n mớ nh cớ a đấng t nớ c. Tôi muển nói vớ i nhợng ngợ i muển mớ u sớ lờ n và thớ c sớ vì đấng t nớ c nhân dân, hãy nhợ m vào nhợng gì thiế t thớ c nhợ t vì cuớ c sớ ng cớ a đấng sớ ngợ i dân, đấng có giớ i ngợ n cớ dân chớ nhân quyển làm mớ c đích chính, nhợng đấng u đó vớ i ngợ i dân còn xa vớ i lờ m. Chính quyển hiển này dù làm ra vớ chớ ng đấng i và mớ nh tay vớ i nhợng ngợ i đấng u tranh cho dân chớ, nhân quyển; giờ bớ nhợ là sớ nhợng đấng u đó đấng đấng sớ cớ m quyển cớ a hợ nhợng thớ c ra hợ rớ t mong muển nhợng ngợ i đấng u tranh này lao vào nhợng mớ c tiêu nhợ vớ y vì chúng chớ ng thớ nào thu hút quớ n chúng trong vài chớ c năm nớ a. Hợ ra vớ cái này là gót chân Achile cớ a Đấng nên phớ n ngợ rớ t đấng đấng i, làm cho nhợng ngợ i đấng u tranh cớ tở ng thớ t là mình đã nhợ m vào đấng t huyế t cớ a đấng i thớ và cớ thớ hút đấng u vào đá. Nhợng gì thiế t thớ c đấng i vớ i quớ n chúng thì rớ t nhiu, nhiu vô kớ, không thờ nhợ m đấng n hợ t tở t cớ mớ t lúc đấng c. Nhợng con ngợ i sáng suớ t sớ nhợ n ra mớ t vài đấng m thớ t quan trớ ng tở nhợng nhu cớ u này, nhợ n mớ nh nó, giớ i ngợ nó lên làm ngợ n cớ đấng tở ra đấng ngợ lờ c cho đấng dân chúng thì mớ i có thớ tở ra lờ c lờ ng và thớ lờ c thay đấng i cái hiển nay đấng c. Đấng u đáng mớ ng là mớ t vài năm gờ n đây đã thớ y xuớ t hiển vài ngợ i có tở m nhìn nhợ vớ y, không lao vào nhợng khợ u hiu dân chớ nhân quyển mà nhìn đấng c nhợng mớ u chớ t tở nhợng gì rớ t thiế t thớ c. Tôi có hân hợ nhợ đấng c trao đấng i vớ i nhợng ngợ i nhợ vớ y trên blog và cớ m nhợ n đấng c sớ c mớ nh tở duy cớ a hợ cho dù hợ không nói gì vớ đấng u đó.

Nợ u ai muển copy bài này đấng phớ biển thì cớ tở nhiên làm đấng hợ i ý kiển tôi. Mà cũng mong các bớ n hãy làm đấng u đó vì có thớ mớ t ngày nào đó, tôi không đấng sớ can đấng m, không vớ t qua

những sếp hèn nhất nên sếp xóa hẳn cái blog này. Tôi đã từng nghe cánh an ninh nói rằng sếp đưa vào quan hệ của con rể Thủ Tướng, là Việt Kiều trong giới tài phiệt, can thiệp với Yahoo để “lôi ra ánh sáng” kẻ nào là Change We Need để trừ đi vì đã “vu khống” thanh danh của gia đình “phò mã”. Chuyện này cũng vài tháng nay rồi nhưng vẫn thấy Change tiếp tục viết bài, có thể là họ không làm được, và cũng có thể là chưa làm được. Nếu một ngày nào đó mọi người thấy blog này bị ẩn thì xin hãy hiểu và thông cảm cho tôi. Tôi rất biết ơn ai đó copy bài này vào blog của mình để những gì tôi viết còn lưu lại được.

Đa số Đấng viên và quan chức hiện nay đều hèn nhất như tôi vậy, nhưng người dùng cảm có thể cách thì rất ít, nhưng người này đều không lên cao được. Nhưng kẻ chức vị càng cao thì không những hèn mà còn nhất, thế nên để họ dễ bị bắt. Bên cạnh đó chúng là những kẻ sợ sự thật, chúng che giấu hăng khi nắm quyền lực trong tay và đi xa thô bạo với kẻ dưới họ như những người không có chút quy tắc gì. Tôi đem báo cáo, khi có một sự thay đổi bên người này là những kẻ trốn chạy đều tiên họ quay ngược lại thì theo lẽ công bằng mà nói. Bên chúng đa số (tôi là thiểu số) đều là những kẻ giàu có, giới thì làm tiền nhieu của, sợ chết và sợ n sảng trở thành kẻ phẫn n bội cho người khác sai báo nộp để đem báo cáo không làm gì bên chúng.

Sếp sếp đi và thay đổi là chức chức và không thể tránh khỏi, nhiều người báo cáo sếp rất nhanh, nhưng cũng có người báo cáo sếp chưa thể trong một hai năm nữa. Tôi thì nghĩ để đó không tùy thuộc vào Đấng, vào Chính quyền nữa, cái này ngoài khả năng của họ rồi. Nó tùy thuộc vào lực lượng thay đổi có thể hành động lúc nào thì lúc đó sẽ có sự thay đổi. Còn thay đổi như thế nào thì lại tùy thuộc vào cái lực lượng này có muốn làm điều tốt cho người dân hay không. Thế thì là khi nào khi nộp nộp này tránh việc đưa gộp vào.

Hãy tha thứ cho tôi nếu ai đó vô tình bị xúc phạm thì những điều tôi viết, nhưng tôi vẫn tin những người đó rất ít, đem trên đầu ngón tay. Tôi biết mọi người, cũng có thể là vĩnh viễn.... Chúc mọi người vui khỏe và an toàn, chúc Việt Nam thay đổi tốt đẹp.

Tôi đã thức suốt đêm vì đã vào Đấng.

*(Nguồn: Blog Psonkhanh, 2-5-09;
<http://blog.360.yahoo.com/blog-6eM.45MhaKk.RdHtpRZzT7I-?cq=1&p=91>)*